

वा० रा०

॥ १२५ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अभ्यधावत तंरामं विसृज्येति शेषः ॥ १८ ॥ ते रौद्रास्त्रप्रयोजिताः शराः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रस्रवणं निर्झरः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ततो धर्मात्मा
अतिक्रम्य च सौमित्रिकुंभकर्णो महाबलः ॥ राममेवाभिदुद्रावकं पयस्त्रिवमेदिनीं ॥ ११५ ॥ अथ दाशरथी रामो रौद्रमस्त्रं प्रयोजयन् ॥
कुंभकर्णस्य हृदये ससर्जनि शितान् शरान् ॥ १६ ॥ तस्य रामेण विद्वस्य सहसाभिप्रधावतः ॥ अंगारमिश्राः क्रुद्धस्य मुखान्निश्चेरु रचि
षः ॥ १७ ॥ रामास्त्रविदो घोरो वैनर्दनराक्षसपुंगवः ॥ अभ्यधावत तं क्रुद्धो हरीन्विद्रावयन्नणे ॥ १८ ॥ तस्योरसि निमग्नस्ते शरावर्हिणवा
ससः ॥ हस्ताच्चास्य परिभ्रष्टा गदाचो व्युत्पपात ह ॥ १९ ॥ आयुधानि च सर्वाणि विप्रकीर्य तभूतले ॥ स निरायुधमात्मानं यदा मेने महाब
लः ॥ २० ॥ मुष्टिभ्यां च कराभ्यां च चकार कदनं महत् ॥ स बाणैरतिविद्वांगः क्षतजेन समुक्षितः ॥ रुधिरं परिमुखावगिरिः प्रस्रवणं यथा
॥ २१ ॥ स तीव्रेण च कोपेन रुधिरेण च मूर्छितः ॥ वानरान् राक्षसान् दृक्षान् स्वादन्स परिधावति ॥ २२ ॥ अथ शृंगं समाविध्य भीमं भीमपरा
क्रमः ॥ चिक्षेप राममुद्दिश्य बलवानंतकोपमः ॥ अप्राप्तमंतरा रामः सप्तभिस्तमजिह्वगैः ॥ २३ ॥ ततस्तुरामो धर्मात्मा तस्य शृंगं मह
त्तदा ॥ शरैः कांचनचित्रांगैश्चिच्छेद भरताग्रजः ॥ २४ ॥ तन्मे रुशिखराकारैर्घोतमानमिव श्रिया ॥ द्देशते वानराणां च पतमानमपात
यत् ॥ २५ ॥ तस्मिन्काले स धर्मात्मा लक्ष्मणो राममब्रवीत् ॥ कुंभकर्णवधे युक्तो योगान्परिमृशन् बहून् ॥ २६ ॥ नैवायं वानरान् राजन् वि
जानाति राक्षसान् ॥ मत्तः शोणितगंधेन स्वान्परांश्चैव स्वादते ॥ २७ ॥ साध्वेन मधिरोहंतु सर्वतो वानरर्षभाः ॥ यूथपाश्वयथामुख्यास्तिष्ठं
त्वस्मिन्समंततः ॥ २८ ॥ अद्यायंदुर्मतिः काले गुरुभारप्रपीडितः ॥ प्रचरन्नाक्षसो भूमौ नान्यान् हन्यात्प्लवंगमान् ॥ २९ ॥ रामस्तस्य महत्तच्छृ
गां ॥ अंतरा मध्ये मार्गं सप्तभिरजिह्वगत्वादिगुणविशिष्टैः शरैश्चिच्छेद ॥ २४ ॥ २५ ॥ योगानुपायान् ॥ अनेन वधकाले लक्ष्मणसाहित्यं रामस्य गम्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

यु० कां०

॥ १२५ ॥